

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อศรัมภ์ คำสั่งของพ่อคือลูกๆ จงจดจำพ่อ เข้าถึงความรู้ และรับใช้ผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือคำแนะนำที่ดีมากที่บาบาให้แก่ลูกๆ เพื่อความก้าวหน้าของลูก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บบัญญัติของลูก ในเวลาอมฤตให้จดจำพ่อด้วยความรัก อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึง เพียงเพื่อที่จะนั่ง ทำตามศรัมภ์และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาอย่างสมบูรณ์ แล้วลูกจะมีความก้าวหน้าที่ดีมาก
- คำถาม:** อะไรที่กลายเป็นอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** การกระทำที่เป็นบาปที่ลูกทำมาในอดีตกลายเป็นอุปสรรคเมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ปลุกเรียกพ่อ ในการจดจำระลึกถึงของลูกและมายาก็พยายามทำให้ลูกลืม ลูกต้องบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึง ทำความเพียรพยายาม แล้วลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำ
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายสำหรับหนึ่งหยด

โอมชานติ เมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา มายาไม่ปล่อยให้หลายคนอยู่ในการจดจำระลึกถึง เพราะเขามีสำนึกที่เป็นร่าง บ้างก็จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา บ้างก็จดจำอาหารและเครื่องดื่ม ลูกจดจำสิ่งต่างๆ มากมายเมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ลูกควรจะปลุกเรียกพ่อ ยกตัวอย่างเมื่อพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาลักษมี พวกเขาปลุกเรียกเธอ ลักษมีไม่ได้มาจริงๆ ที่นี้ได้มีการบอกให้ลูกจดจำพ่อ นั่นคือปลุกเรียกท่าน ทั้งสองสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เดียวกัน บาปของลูก จะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้เพราะมีการทำบาปมากมาย ลูกไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไรลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปและเป็นอิสระจากโรคภัยมากเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง แต่มายา นั่นคือ บาปของอดีต มาปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกและสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ลูกเคยจดจำพ่ออย่างไรมีก่อนมาถึงครั้งวงจร เวลานั้นลูกปลุกเรียกพ่อในทางปฏิบัติเพราะลูกรู้ว่าบาบา ได้มาแล้ว อย่างไรก็ตามนิสัยของการจดจำระลึกถึงนี้ควรจะอยู่อย่างมั่นคง ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปก็ให้ยาแก่ลูกเพื่อจะกลับมามีปราศจากโรคภัยเสมอ: จดจำพ่อแล้วลูกจะมาและพบกับพ่อ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะได้รับมรดกผ่านพ่อ จดจำพ่อ และบ้านที่แสนหวาน สถานที่ซึ่งลูกต้องไปนั้นก็คงอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมาจากที่นั่นและให้สาสน์ที่แท้จริงแก่ลูก ไม่มีใครอื่นให้สาสน์ของพระเจ้า พวกเขามาที่นั่นบนเวทีเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา แล้วก็ลืมพระเจ้า เมื่อลักษมีและนารายณ์มาที่นี้ พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้นำสาสน์ เป็นมนุษย์ที่ให้ชื่อนั้นแก่พวกเขา พวกเขามาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาจะจดจำท่านได้อย่างไร? พวกเขาต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของเขา และแล้วในเวลาสุดท้ายพวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อมีวิธีการเดียวเท่านั้นที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลืมความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก รวมทั้งร่างกายของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้รับคำสั่งให้จดจำพ่อ แล้ว เพียงผู้ที่ทำตามคำสั่งเหล่านี้เท่านั้นที่เรียกได้ว่าผู้ที่เชื่อฟัง ผู้ที่จดจำท่านน้อยกว่าก็กล่าวได้ว่าเชื่อฟังน้อยกว่า ผู้ที่เชื่อฟังก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วย คำสั่งแรกของบาบาคือจดจำท่าน และคำสั่งที่สองคือการเข้าถึงความรู้ หากลูกไม่จดจำพ่อจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษมากมาย หากลูกเฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกจะได้รับทรัพย์สมบัติมากมาย พระเจ้าพูด: รู้จักพ่อผ่านพ่อ และรู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลกด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือสองสิ่งหลักที่ลูกต้องให้ความใส่ใจ หากลูกให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับศรัมภ์ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แล้วลูกต้องอยู่อย่างมีความเมตตาด้วย ชื่นทนทางแก่ทุกคน! ให้ประโยชน์แก่ทุกคน! สร้างวิธีการด้วยเช่นกันที่จะพาเพื่อนฝูง ญาติมิตรของลูกไปในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นไปทางร่าง ในขณะที่ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ไม่มีใครมีความรู้ทางจิตนี้ ทั้งหมดนั้นคือปรัชญาของคัมภีร์ นี่คือการรู้ทางจิต เพียงผู้เป็นจิตสูงสุดเท่านั้นที่ได้ให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ ท่านต้องพาผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เมื่อใครบางคนมาในเวลาอมฤตและนั่งที่นี้ พวกเขาที่นั่งที่นี้ด้วยการบีบบังคับ พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของพวกเขาเลย ลูกบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก หากพวกเขาจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะมีความเมตตาอย่างยิ่งและทำตาม

ศรัมภ์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เขียนสารทของลูกว่าลูกจดจำพ่อนานเพียงไร ก่อนหน้านั้นลูกเคยบันทึกสารท โอเค ลูกไม่ต้องส่งสารทให้บาบา แต่อย่างน้อยที่สุดเก็บไว้กับตนเอง ลูกต้องมองดูใบหน้าของลูกเอง นั่นกลับมีค่าต่อการแต่งงานกับลักษมีหรือไม่? นักธุรกิจก็ทำบัญชีของพวกเขา บ้างแม้กระทั่งเขียนตารางเวลาทั้งวันของพวกเขา พวกเขาไม่อดิเรกของการเขียนสิ่งนั้น บาบาไม่ได้ให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูกมีการทำบัญชีของลูกว่าลูกจดจำบาบานานเพียงไรและลูกได้อธิบายแก่ใครบางคนนานเพียงไร หากลูกเก็บสารทเช่นนั้น ลูกจะทำความก้าวหน้าอย่างมาก บาบาและมามาไม่ต้องบันทึก ผู้ที่กลายเป็นลูกปิดของลูกประจำต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาได้พูดว่าลูกประจำของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ ลูกประจำจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกประจำของรูद्रารู้ว่าลูกสร้างขึ้น ลูกประจำของบราห์มินก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไป วันนี้ใครบางคนอาจจะอยู่ในอันดับที่สามหรือสี่ และวันพรุ่งนี้เขาก็จะจบลงในอันดับสุดท้ายของ 16,108 เมื่อใครบางคนล้มลง เขาก็เข้าไปสู่ความตกต่ำอย่างแท้จริง พวกเขาออกมาจากลูกประจำแล้วกลายเป็นสัปเหร่อภายในหมู่ปวงประชา หากลูกต้องการถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ ให้ทำความเพียรพยายาม บาบาให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ทุกคน แม้ว่าใครบางคนหูหนวก เขาก็สามารถบอกผู้อื่นด้วยสัญญาณให้จดจำบาบา ถึงแม้ว่าคนบางคนตาบอดหรือเป็นง่อย พวกเขาสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงยิ่งกว่าผู้ที่มีความมั่งคั่งอย่างสมบูรณ์ “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” เป็นสิ่งที่ต้องจดจำ ทันทิที่ลูกเป็นของบาบา ลูกก็ได้รับมรดก มีสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในเรื่องนั้น ทันทิที่บุตรชายถือกำเนิด เขาก็ได้รับสิทธิ์ต่อมรดกของเขา ที่นี้ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ เพศชาย ลูกต้องได้รับสิทธิ์ของลูกต่อมรดกจากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายาม แล้วลูกๆ เช่นนี้พูดว่า: ฉันได้ลูกทำให้พ่ายแพ้ในวงจรที่แล้ว นี่คือการชกมวย พันดาวาสาได้รบราภกับมายา ราวัน บ้างก็ทำความเพียรพยายามแล้วกลายเป็นนายของโลกรที่มีมงกุฎสองชั้น บ้างกลายเป็นสาวใช้คนรับใช้ภายในหมู่ปวงประชา ทุกคนกำลังศึกษาอยู่ที่นี้ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ความใส่ใจของทุกคนจะถูกดึงไปยังลูกปิดที่อยู่แถวหน้า ลูกปิดทั้งแปดกำลังก้าวหน้าไปอย่างไรสามารถรู้ได้จากความเพียรพยายามของพวกเขา อย่าได้คิดว่าพระเจ้าคืออันตรยามิ (ผู้ที่ล่วงรู้ความลับภายในทุกคน) และดังนั้นท่านรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของทุกคน ไม่เลย “จันนิจันนฮาร์” หมายถึงการเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านรู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก แต่ท่านจะไม่นั่งและอ่านสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ผู้คนคิดว่าพ่อเป็นนักอ่านความคิด ในความเป็นจริง พ่อคือจันนิจันนฮาร์ นั่นคือพ่อเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก แล้ววงจรนี้ซ้ำร้อยอีกครั้งอย่างไร พ่อรู้ความลับของการซ้ำร้อยนั้นและพ่ออธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าคือใคร และท่านทำงานรับใช้มากเพียงไร แต่ไม่ใช่ว่าบาบาทำธุรกิจของการล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์และเต็มไปด้วยความรู้ คำว่า “จันนิจันนฮาร์” นั้นเก่าแก่มาก ไม่ว่าความรู้ใดก็ตามที่พ่อมี พ่อสอนสิ่งนั้นแก่ลูก อย่างไรก็ตามพ่อควรจะนั่งลงและเฝ้าดูว่าลูกทำอะไรตลอดทั้งวันเลยหรือ? พ่อมาเพียงเพื่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายและความรู้แก่ลูก บาบาพูดว่า: มีลูกๆ มากมาย ลูกๆ เขียนจดหมายและพ่อก็ถูกเปิดเผยอยู่เบื้องหน้าลูกๆ ของพ่อ และแล้วพ่อก็สามารถเข้าใจว่าลูกนั้นเป็นลูกที่แท้จริงหรือลูกเลี้ยง นี่คือการศึกษามาก่อนของแต่ละคน แต่ละคนต้องทำตามศรัมภ์ ลูกต้องกลายเป็นผู้ให้คำแนะนำ ลูกรู้ว่าวันของดาวพฤหัสบดี (วันพฤหัสบดี) เรียกว่าเป็นวันของเมล็ดของต้นไม้ด้วย เมล็ดของต้นไม้เรียกว่าโสมนาถ และชีวาด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้ว ก็จะมีการรับเด็กๆ เข้าโรงเรียนในวันพฤหัสบดี พวกเขาแม้กระทั่งรับครู โสมนาถผู้เป็นพ่อสอนลูก โสมนาถนั้นก็เรียกว่ารูद्रด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่าท่านได้สร้างไฟบุษยาณูของความรูของรูद्र นี่คือไฟบุษยาณูเดียวเท่านั้นที่ดำเนินมาที่มีการส่งเวทย์ทุกสิ่งของทั้งโลกแก่ลงไป แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็จะเข้าไปสู่ความปั่นป่วน ทุกสิ่งถูกส่งเวทย์ลงไปไปในไฟนั้น สงครามสงครามมหากาฬที่มายุอยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนมีไฟบุษยาณูเพื่อสันติภาพ แต่ไม่สามารถมีสันติภาพได้ด้วยไฟบุษยาณูที่เป็นวัตถุ เปลวไฟของการทำลายล้างออกมาจากไฟบุษยาณูนี้โลกที่คดโกงนี้จะถูกส่งเวทย์ลงไปไปในไฟนั้น ลูกๆ ต้องเห็นทั้งหมดนี้ ผู้ที่ได้เห็นสิ่งนี้ต้องเป็นมหาวิระที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนก็จะรำรือในความทุกข์ระทม สำหรับลูกมีการเขียนไว้ว่า “มีความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ” ในยุคทองมีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่ง มีเพียงศาสนาเดียว เวลานี้ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ให้มองดูว่ามีมนุษย์มากมายเพียงไร และมีศาสนา มากเพียงไร! ศาสนานับไม่ถ้วนเหล่านี้ทั้งหมดจะดำเนินไปเป็นเวลานานเพียงไร? แนนอนที่ยุคทองต้องมา เวลานี้ใครจะก่อตั้งยุคทอง? เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นจะทำสิ่งนั้น การทำลายล้างยุคเหล็กอยู่เบื้องหน้าลูกด้วย ลูกได้ลิ้มไปแล้วว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใคร พระเจ้าได้ก่อตั้งสวรรค์แต่ไม่มีเรื่องของสงครามในนั้น ท่านได้ทำให้เราเอาชนะมายา เป็นเพราะไม่เข้าใจความลับนี้ พวกเขาจึงแสดงสงครามระหว่างปีศาจและเทพ นั่นไม่ได้เกิดขึ้นจริงๆ ลูกๆ ได้รับความรู้ของอดีต ปัจจุบันและอนาคตจากพ่อแล้ว และลูกต้องคงงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้น ลูกต้องจดจำพ่อและสิ่งสร้าง นี่คือบางสิ่งที่ย่าง่ายดายอย่างยิ่ง! เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก วันนี้บาบาพูดว่า: ลูกเขียนว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และมหาสมุทรแห่งความปิติ แต่ลูกต้องเขียนว่า: มหาสมุทรแห่งความรักด้วย มีคำยกย่องพ่ออยู่มากมาย อย่างไรก็ตามด้วยการพูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาก็ได้เสียคำยกย่องของพ่อไป พวกเขาได้เขียนว่ากฤษณะมีราชินี

16,108 ในวันจันมาขหมี่ พวกเขาก็เห่กล่อมกฤษณะในชิงช้า อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่ากฤษณะกลายเป็นนารายณ์ และราเด็กกลายเป็นลักษมี แล้วลักษมีก็กลายเป็นจกัธอัมบา ไม่มีใครรู้อีก ฟอพูดาว่า: ด้วยการรู้จักฟอ ลูกจะมารู้จักทุกสิ่ง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้เลย เคยมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งวงจร ในยุคทอง ลูกจะไม่มีความรู้ของพระเจ้า ลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกแล้วลูกก็ลืมพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ค่ายกย่องของพระเจ้าก็คือ: มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรัก... หนึ่งหยดคือมานมานะภาพ มาเดยจิภาพ ด้วยการได้รับสิ่งนี้ เราไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม แม่น้ำของนม และเนย (ghee) ไหลรินอยู่ในสวรรค์ ทั้งหมดนั้นเป็นค่ายกย่องเพราะไม่สามารถมีแม่น้ำของเนยและนมได้ ลูกรู้ว่าสวรรค์คืออะไร แม้ว่าไม่มีแบบจำลองอยู่ในอัสเมียร์พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใด ใครก็ตามที่ลูกอธิบายแก่เขาจะสามารถเข้าใจได้ในทันที การร่ายรำกลายเป็นเพียงการแสดงเพื่อความบันเทิง เช่นที่บาบา มีความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ สิ่งนี้ควรที่จะคงหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ด้วย ลูกต้องถ่ายทอดค่ายกย่องที่ลูกต้องแม่นยำของฟอ ค่ายกย่องของท่านนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน แต่ละคนได้รับบทบาทของเขาหรือเธอแล้ว หากเป็นไปตามละคร พระสันตะปาปามีบทบาทนั้นเขาก็จะได้รับสิ่งนั้น หากเขามีบทบาทอื่น และแล้วเราก็จะเห็นสิ่งนั้นในอนาคต ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มีการแสดงไว้แก่ลูกในนิมิตลูกจะได้เห็นจริงๆ ด้วยดวงตาของลูก ลูกเคยได้นิมิตของวิชฌแล้ว ลูกก็จะไปที่นั่นในทางปฏิบัติด้วย และแล้วลูกก็จะหยุดได้นิมิต ในยุคทองและยุคเงินไม่มีทั้งนิมิตและบัคติ และแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็เริ่มต้นอีกครั้งในหนทางบัคติ บาบาอธิบายสิ่งที่ดีย่างยิ่ง ซึ่งต่อมาลูกๆ ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น: พี่น้องชายและหญิงทั้งหลาย จงมา และประกาศสิทธิในมรดกของท่านจากฟอ ด้วยความรู้ที่พวกเขาได้พูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และทำให้ค่ายกย่องของท่านหายไป พวกเขาแม้กระทั่งประณามท่าน ลูกๆ รู้ถึงค่ายกย่องที่ลูกต้องแม่นยำ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ฟอ บัฟดาตา ฟอทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำแต่ละการกระทำตามศรัทธา ทำงานรับใช้ขณะที่อยู่อย่างเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และความเมตตาต่อทุกคน
2. ปลุกฝังนิสัยของการมีการจดจำระลึกถึงที่มั่นคง ในเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึง ให้ความใส่ใจที่จะไม่มีการจดจำเพื่อนฝูงญาติพี่น้องใดของลูกเลย หรืออาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ คงบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตนและกลับมาเบาสบายโดยการยกมอบภาระของความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกแก่ฟอ

เมื่อลูกพิจารณาบางสิ่งว่าเป็นความรับผิดชอบของลูก หัวของลูกก็หนัก “ฟอเป็นผู้รับผิดชอบและฉันเป็นเพียงเครื่องมือ” การตระหนักรู้นี้ทำให้ลูกเบาสบาย ดังนั้นจงให้ภาระใหญ่และเล็กทั้งหมดของลูกแก่บาบา – ภาระของความเพียรพยายาม ภาระของงานรับใช้ ภาระของการเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อสายใยความสัมพันธ์ของลูก - และกลับมาเบาสบาย ถ้าลูกมีความคิดที่เล็กน้อยที่สุดว่าลูกต้องทำบางสิ่ง ว่ามีเพียงลูกเท่านั้นสามารถทำสิ่งนั้น และแล้วจิตสำนึกของ “ฉัน” จะทำให้ลูกหนักหน่วงและจะไม่มีเวลาถ่อมตนใดๆ โดยการพิจารณาตนเองว่าเป็นเครื่องมือ ลูกจะมีคุณธรรมของความถ่อมตนโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เพชรพลอยของความพอใจคือผู้ที่เครื่องประดับชีวิตของเขาคือความพอใจ

*** โอม ขานติ ***